



Disputatio juridica inauguralis de jure deliberandi

<https://hdl.handle.net/1874/343279>

DISPUTATIO JURIDICA
INAUGURALIS,
DE
JURE DELIBERANDI.
QUAM

SUB AUSPICIO SUMMI NUMINIS
Ex Auctoritate Magnifici D. Rectoris,

D. JOANNIS GEORGII GRAEVII

Politices, Eloquentiae, & Historiarum Professo-
ris Ordinarii,
NEC NON

Amplissimi Senatus Academicci consensu, Nobilissimaeque
Facultatis JURIDICÆ Decreto,

PRO GRADU DOCTORATUS

Summisque in UTROQUE JURE Honoribus & Privilegiis
rite ac legitime consequendis,

Eruditorum examini subjicit.

NICOLAUS SALDENUS, Delph. Batavus.

Ad diem 20. Novemb. hora locoque solito.



TRAJECTI ad RHENUM,

Ex Officina FRANCISCI HALMA, Academiæ
Typographi, cl ccc xc.

*Nobilissimis, Amplissimis, Con-
sultissimisque
VIRIS.*

D.D. HUBERTO ROSEBOOM JCto.
DOMINO in Schrevelsrecht,
LIBELLORUM SUPPLICUM, qui SE-
RENISSMO BRITANNORUM REGI
GUILIELMO III.

OFFEREBANTUR, olim MAGISTRO;
nunc CURIÆ SUPREMÆ in HOL-
LANDIA MEMBRO GRAVISSIMO;
ad SYNODUM, quæ QUOTANNIS in
ZUYD-HOLLANDIA CONGRE-
GATUR NOMINE ORDINUM DE-
LEGATO.

UT

UT ET
D. D. GUILIELMO a SCHUY-
LENBURG JCto.
DOMINO in Duckenburg
CIVITATIS HAGANÆ CONSULA-
RI. GLORIOSISSIMI ANGLIAE, SCO-
TIÆ, HYBERNIÆ & GALLIARUM
REGIS
GUILIELMI III.
SENATUI ADSCRIPTO
EIDEMQUE AB ACTIS.

Literarum literatorumque Mæcenatibus, cum de Republi-
ca, tum de me imprimis optime meritis, ac indies mer-
entibus; indeque nullo non honore & obsequio, dum
vivam, colendis, prosequendis.

Hanc Disputationem Inauguralem
una cum semetipso

D. D. D.

Illustrium nominum vestrorum

Cultor devotissimus

NICOLAUS SALDENUS,

Author.



DISPUTATIO JURIDICA
INAUGURALIS.
DE
JURE DELIBERANDI.

THESIS. I.



Um olim lege xii. tbb. libera erat legandi potestas, ut liceret vel totum patrimonium legatis erogare; tum ipsorum testatorum gratia, qui alias plerumque intestati moriebantur, quorum tamen interest secundum A. 6. ff. de interr. in jure, ut habeant successores; tunc etiam respectu hæredum l. 71. ff. ad leg. Falc. Quippe qui accipiabant aliquid, cum antea non latâ hac lege, & deserto testamento nihil proorsus accepissent, lege Furia & Veconia non sufficientibus, novissime lata est lex Falcidia, quâ cautum est, ne plus legare liceat, quam dodrantem omnium bonorum, quartâ hæredi, sive uni sive pluribus, manente salva. Simili fere ratione Vesp. Aug. temporibus cautum est ut ei, qui hæreditatem restituere rogatus esset, perinde liceret quartam partem retinere, atque ex lege Falcidia ex legatis retinere concessum fuerit

(sunt)

INAIUGURALIS.

(sunt Imperatoris verba §. 5. *Inst. de fideicom. hered.*) quæ
Quarta Trebellianica vocata est.

II.

His ita in hæredum favorem constitutis, haud minoris
momenti occurrit beneficium tum deliberandi, tum in-
ventarii, quorum tractatum pro ingenii modulo con-
sere induximus.

III.

Ut a priori exordiamur, jus deliberandi in hunc mo-
dum definimus: jus deliberandi est facultas hæredi con-
cessa, quâ urgentibus creditoribus, legatariis, aliisque,
quorum interest, potest petere certum tempus, ut in vi-
res hæreditarias inquirat, & deliberet utrum velit adire
hæreditatem, an eam repudiare.

IV.

Datur hæredibus, dummodo non sunt servi, quo casu
datur dominis, quorum servi existunt I. 1. ff. b. t. tam suis I. 8.
ff. b. t. jure prætorio jus abstinenti postea consecutis §. 2.
Inst. de hered. qual. & diff. quam extraneis, imo si plures sint
institutionum vel substitutionum gradus, primo delibe-
rante, annale tempus non currit cæteris I. 69. ff. *de arog. her-
rad.* sed sic ut gradatim sunt instituti, ita gradatim quo-
que ipsi jus deliberandi conceditur.

V.

Tempus ad deliberandum constitutum tum pro circum-
stantiarum, tum pro juris diversitate variat: nam neque
creditoribus neque legatariis aditionem urgentibus hæres
semper

A 3.

DISPUTATIO JURIDICA

semper adire potest, dummodo non repudiavit l. 9. Cod. b. t. aut saltem non nisi longissimo 30 annorum spacio circumscribitur & excluditur l. 7. Cod. de pet. hæred. & l. 8. Cod. b. t. urgentibus vero dictis, tempus olim a prætore petebatur vel brevius vel longius secundum negotiorum necessitatem l. 1. §. fin. ff. b. t. non vero minus, quam centum dierum l. 2. ff. b. t. idque iterato l. 3. ff. b. t. quamquam hoc non nisi ex magna causa fieri l. 4. cod. constat. Postea statutum est, peti posse deliberandi tempus & a magistratu & a principe, & saepius quidem, si modo dilatio a magistratu impetrata novem menses, a principe annum non excedat l. ult. §. 13. Cod. b. t. tandem Justinianus tempus statuit annale, quod cuique, petitione jam cessante, ex lege competeteret, intra quod omnis deliberandi facultas concluderetur, computandum scilicet a die quo scivit quis delatam sibi fuisse hæreditatem l. 19. Cod. b. t.

V. I.

Observare autem operaæ pretium erit, quod, et si hæres, qui adire vel repudiare deberet, intra annum deliberationi datum concesserit in fata, potestas tamen ipsi fuerit hoc jus ad successores transmittendi l. 19. Cod. b. t. idque jure novo omnibus competit hæredibus, cum jure antiquo non nisi ad eos, qui sui hæredes, aut forte ex liberis essent, pettinuerit §. 5. Cod. de Cad. toll.

VII.

Quod tamen ut fiat legitime, sequentia requirita ab interpretibus ponuntur necessaria. Primo enim requiritur ut delata sit hæreditas, ita ut agnosci potuerit, quia id quod non agnoscit non potest in alium transferre. Secundo ut neque adita neque repudiata sit ab hærede, nam, si adiit, ante mortem non opus est transmissione, fin repudiavit,

diavit, nihil habet, quod transmittere potest. *I. 120. ff. de R. 3.* Tertio ut hæres intra annum deceperit, post annum enim cessat transmittendi jus: nam deliberans, si anno lapsus mentem non declarat, & tacet, repudiasset censebitur, si quidem substitutis urgentibus deliberaverit, & ita locus fiet substitutis, si vero urgentibus creditoribus & legatariis ex silentio præsumitur adiisse *I. ult. §. 14.*

Cod. b. 1.

V III.

Deliberandi tempore sive lege, sive iussu prætoris, sive a principe, sive a magistratu impetrato, hæredum est in vires hæreditarias inquirere, expediat nec ne hæreditatem agnosceré deliberaunt; postquam instrumentorum inspiciendorum, unde se instruere possint, a prætore vel magistratu facta est copia *I. 5. ff. b. t.* quo pertinet inspectio nec non descriptio tabularum testamentiarum *I. 1. & 2.* *Cod. quemad. test.* sine quibus de oneribus impositis certi esse non possunt, nec quicquam illis invisitis responderet. Et si sit filius hæres, interim alimenta sumendi potestatem habet. *I. 9. ff. b. t.*

I X.

Nec est, quod quis hanc deliberandi petitionem miratur, cum hæreditates, et si primâ fronte lucroæ & compendii spem præ se ferentes, sœpe ex post facto damnoæ comperiantur; tum ratione æris alieni *§. 1. inst. de aut. tut.* quod sœpius velut anguis in herba delitefcere solet: tum ratione legatorum & fideicommissorum, quæ non raro totam hæreditatem exhauiunt: tum etiam ratione litium, quibus non vexari nostra maxime interest *I. 6. ff. de min. 25.* cumque, hæreditate semel aditâ, et si solvendo non

8 DISPUTATIO JURIDICA.

sit, omnibus creditoribus hæreditariis in solidum obligentur hæredes, *l. ult. §. 14.* *in fin. Cod. b. t.*

X.

Deliberationis effectus existit, quod hæres, pendente eo tempore, nihil ex bonis hæreditariis vel distrahere vel diminuere possit sine prætoris decreto interveniente *l. 7. in pr. ff. b. t.* nisi justa subsit ratio, tunc enim causâ cognitâ permittit prætor *§. 3.* & *in pr. eod.* quod & exercitium actionum impediatur; permisso utique, si graviores rationes impellant, *l. 5. §. 1. eod.*

X I.

Cessat hoc privilegium cum aliquis hæreditatem adiit, aut sese ei immiscuit *l. 10. Cod. b. t.* & *l. 4. Cod. de repud. hered.* ita tamen ut prætor per restitutionem impuberi, ut & minori qui inconsulta facilitate damnosam hæreditatem adiere, succurrat *l. 7. §. 1. ff. de acq. hered.* *§. 5. inst. de hered. qual.*

X II.

Verum enimvero propter nimiam affinitatem haud oportet præterire cretionum antiquitates, de quibus *Vlp. in fragm. Tit. 22.* secundum quas testatores erant soliti hæredes instituere cum cretione, hoc est, cum præfinitione certorum dierum, intra quos hæreditatem cernere, id est, adire debebant: ante quod spatum elapsum repelliri non poterant, et si repudiassent. Sed quoniam ille mos per *l. 17. Cod. b. t.* est aboliditus, neque instituti ratio hoc suadet, ut de eo amplius disseramus, ad alterum dissertationis nostræ præstitutæ membrum beneficium sc. inventarii nos accingemus.

CA-

boup

CAPUT II.

Cum per jus deliberandi nondum satis consultum erat
haeredibus, qui aës alienum postea emergens agno-
scere cogebantur, & creditoribus satisfacere, frustra in-
opia defuncti objecta l. 10. *Cod. de Jure del.* Justinia-
nus Imperator huic periculo occurtere voluit, pleneque hæ-
redi adeungi consulere per inventarii confectionem l. fin. *Cod.*
de jure del. cuiusdam descriptionem sequentem.

I I.

Inventarium est Catalogus omnium bonorum defuncti,
factus ab haerede, præsentibus illis quorum interest, solen-
nitatibusque, a Lege statutis, adhibitis.

I I I.

Scribenda sunt omnia bona defuncti cum mobilia tum
immobilia, cum propria tum aliena, ut res depositæ, mu-
tuæ acceptæ, pignori datæ, nam hæc omnes haereditatis no-
mine venire ex l. 9. ff. *de pet. hared.* manifestum est, adeo
ut licentia sit creditoribus legatariisque, si majorem puta-
verint esse substantiam a defuncto reliquit, quam haeres
in inventario annotaverit, quibus veluerint legitimis modis
quod superfluum est approbare, tum per tormenta servitorum
haereditariorum, vel sacramenta filius, si probatio-
nes defecerint l. ult. §. 10. *Cod. de jure del.* quod si dolose quadam
omissæ, restituendæ duplicate, si sine dolo simpliciter cate-
ris adjungendæ erunt. Quamvis, legatariis & creditoribus
haeredem aliquid occultasse vel celasse probare recusanti-
bus, & cæteris adjungi nolentibus, cum in totum inven-
tarii beneficio privari variis inductus rationibus verius ex-
istimem per l. ult. §. 2. in fin. junct. §. 4. *cod. Cod. de jure del.*

B

quod

50 DISPUTATIO JURIDICA

quod argumentum a contrario sensu egregie procedit, cum alias paragr. 4. foret inutilis nil amplius confirmans, quam in §. 2. modo statutum erat: quod absurdum. Porro constare videtur ex paragr. primo in *Auct. ad leg. Falc. Cap. 2.* ubi modus & tempus æquiparantur; dum ergo hæres non confiendo inventarium intra præstitutum tempus ejus beneficio carere dicitur, quare is qui formam præscriptam negligit, quæ est ut omnia bona scribantur, & nulla fiat malignitas & fraus, eo gaudere possit, equidem non video. Quid? quod hæc sententia sequenti §. 2. plenissime confirmetur, in quo Justinianus expresse ipsis, qui secundum prædictam figuram non confecerant, beneficium hoc competere negat. Et ita hæc concilianda censeo; ut nim: si legatarii & creditores contenti erunt ut in lucem prodeat res ab hærede subtracta, mulctabitur poena dupli; si vero eligent hanc viam ut beneficio inventarii careat, cessabit poena dupli, & ille tenebitur ultra vires hæreditarias. Nec obstat quod, qui non confecerit inventarium tempore constituto plus peccet, quam is, qui res aliquas dolo celavit: quia de priori dolus tantum est præsumptus, de posteriori vero certo certior. Optime vero hæres fecerit, si per Notarium protestationem inventario inserat, ut, si quædam ponenda sunt quæ posita non fuere, vel si quædam posita sunt, quæ poni non debuere, nullum sibi præjudicium inde creari velit. *Mont. tract. de Invent. Cap. 8. n. 53.*

I V.

Hæc descriptio fieri oportet præsentibus & creditoribus & legatariis, aut loco absentium tres viri locupletes fidei & opinionis bonæ erunt adhibendi *Nov. 1. Cap. 2. §. 1.* qui si certi sunt, nominatim, si incerti, publice per præconem sunt citandi, ut certo die & loco quo conficitur inventarium se præentes sistant *Bart. in l. fin. Cod. de jure del.* ut & tabulariis D. Nov. hæresque subscribere tenetur, aut si literas nesciat, saltem

I N A U G U R A L I S . II

faltem per tabularium fieri exigitur , cum declaratione omnem dolum & fraudem a se absuisse , nec non dilucida expressione mensuræ bonorum *l. ult. §. 2. Cod. de jure del.* antea signo crucis hæredis manu præposito & adhibitis testibus , qui hæredem cognoscant.

V.

Judicis præsentiam hic præcisè esse necessariam , cum Imperator *leg. ult. Cod. de jure del. & Auth. ad leg. Falc.* ubi solennitatis exacte describit , nullam ejus injiciat mentionem , cumque valde molestum foret Judicem occupari in re ad quam perficiendam plerumque plures dies requiruntur , non opinor . Nec movet in contrarium textus in *l. 27. Cod. de episc. audienc.* aut *l. 24. Cod. de administ. tutor.* cum in prima lege inventarii publice , in altera præsentibus personis publicis conficiendi sermonem fieri evidens est.

V I.

Tempus legitimum inventarii confectioni præstitutum est , ut inchoetur intra triginta dies , intra dies autem sexaginta sequentes absolvatur *d. l. ult. Cod. de jure del.* idque si res propinquæ sunt , si longius diffitæ , anni spatium conceditur *d. l. ult. §. 11.*

V II.

Inventarii inchoati effectus est , quod hæres interim nec a creditoribus , nec a legatariis , nec a fideicommissariis posse inquietari *l. ult. §. 11. Cod. de jure del.* quam legem DD. non eodem modo interpretantur : sunt qui existimant , ex hac lege hæredem , inventarium dum conficit , a creditoribus , legatarius , & fidei commissariis juste non posse inquietari , actione tamen in rem tanquam possessorem conveniri utique

B 2 posse ;

posse; benignius autem & verius mea quidem opinione ex mente legis alii statuunt hæredem a nullo omnino posse conveniri, nam si molestari non potest a creditoribus & legatariis tam certam actionem habentibus, cur posset ab aliis non video: imo non potest censeri possessor intra hoc tempus, cum pro hærede haberi nondum potest, spatium enim hoc ipso jure pro deliberatione hæredibus concessum est l. ult. §. 11. Cod. de jure del. dummodo autem deliberant, hæredes dici nequeunt.

VIII.

Eiusdem vero perfecti vis præcipua est, quod hæres non teneatur creditoribus ultra vires hæreditarias l. ult. §. 4. Cod. de jur. del. quod non teneatur legatariis & fidei-commissariis ultra dodrantem, sed possit deducere quartam Falcidiam d. parag. t. quod & actiones, quas contra defunctum habuerit aditione hæreditatis non confundantur d. l. ult. §. 9. uti alias antiquitus obtinuit l. 7. Cod. de part. in pr. quod quoque sine periculo primo venientibus creditoribus possit solvere in tantum quantum hæreditariæ res valeant; adeo ut, si nihil reliquum sit, postea venientes creditores repellantur D. l. ult. §. 4. & 5. denique quod possit hæres jure retentionis consequi quicquid in funus, testamenti insinuationem vel alias necessarias hæreditatis causas impenderit d. l. ult. §. 9.

IX.

Disputatur inter doctores an hæres conficiendo inventarium possit detrahere sumptus pro defendenda & acquirenda hæreditate factos. Circa quod negotium doctores in quatuor abeunt partes; quorum singulorum sententias & distinctiones hic enarrare operæ pretium non duximus, quæstionem per illa verba legis (vel in aliis necessariis

sariis causis) decidi existimantes, cum hanc esse necessariam causam a nemine negari queat.

X.

Huc usque de utilitate hæredi inventarium conficiendi obveniente: restat ut de poena circa negligentes dicamus; qui secundum legem ult. §. 14. cod. de jure del. non solum creditoribus in solidum tenentur, sed nec legis Falcidiae beneficio uti possunt: indigni enim cententur beneficio legis, qui requisita per legem negligunt: adeo ut integralis & fidei commissa solvere sint obstricti Nov. 1. Cap. 2. §. 2. quod sibi imputent, cum ejusmodi oneri se subjecerint, adeundo hæreditatem & omisso inventario; præsumptio enim juris & de jure contra ipsos militat, quā inopiam testatoris allegantes non audiuntur.

XI.

Exceptio prima a poena propter neglectam inventarii confectionem est secundum doctores. Si creditores & legatarii faciantur nihil in hæreditate amplius fuisse, tunc enim dicta præsumptio cessat: aut constet defunctum dum viveret bonis cessisse, iniquum enim videtur successorem teneri in plus quam tenebatur defunctus. Quod privilegium non immerito quoque ad fiscum extenditur, dum sc. bona tanquam vacantia occupat arg. l. i. §. 1. ff. de jure. fisci: non tamen eo videtur gaudere quando succedit jure hæreditario, nam idem juris tunc est in illo ac in aliis. Nov. 1. cap. 4. §. 2. nec obstat quod fiscus stricta appellatione personæ regulariter non veniat: quia postrema verba (sive alterius cuiuslibet) tam generalia sunt ut neminem excludant; & deinde quomodo credibile est Imperatori, qui suam personam non exclusit, ad excusandum fiscum fuisse intentionem?

B 3

XII.

XII.

Occasione militis locus est constitutioni Gordianæ, ut si milites propter simplicitatem & juris inscitiam absque inventario adierint hæreditatem, in solidum non teneantur, sed tantum quatenus patiuntur facultates defuncti l. ult. §. ult. Cod. de jur. del. quamvis hoc per Nov. 1. Cap. 4. §. 2. mutatum videatur.

XIII.

Quod autem necessitatem conficiendi inventarii attinet: confectionem ejus tam necessariam esse, ut neque ratione creditorum neque ratione legatariorum remitti possit, defendimus.





COROLLARIA.

I.

Omnes tutores se excusare possunt.

II.

*Qui muros in municipiis violavit tenetur
pœna capitali.*

III.

*Ob non confectum inventarium filius pri-
vatur legitima.*

IV.

I V.

Trebellianica ob non confectum inventarium perditur.

V.

Remotio suspecti tutoris est jurisdictionis ordinariae.

